

B. c. D.
DISSERTATIO GRADUALIS,
DE
UTILITATE
OBSERVATIONUM
METEOROLOGICARUM
IN
PHYSICA,
QUAM,
Consensu Ampliss. Facult. Philos.
Reg. Acad. Aboënsis,
PRÆSIDE

CAROLO FRIDERICO
MENNANDER,

Scient. Natur. PROFESSORE Reg. & Ordin.
PASTORE in Rändämäki, &
Reg. Acad. Scient. Holm. MEMBR.

Publico Examini submittit

JOHANNES LAGUS,

OSTROBOTNIENSIS,

Ad Diem XXII. Julii, MDCLLI.

In Auditorio Majori,

Horis ante meridiem consuetis.

ABOÆ, Impressit Direct. & Typogr. Reg. Magn. Duc. Finland.

JACOB MERCKELL.

S:Æ R:Æ M:TIS

MAXIMÆ FIDEI VIRO,

Reverendissimo PATRI ac DOMINO,

DOMINI JOHANNI BROWALLIO,

S. S. Theologiæ DOCTORI,
Dioceſeos Aboënsis EPISCOPO,
Academiae Auraicæ PRO-CANCELLARIO,
Reg. Acad. Scient. MEMBRO,
MÆCENATI SUMMO.

*I*nde a primo illo tempore, REVERENDISSIME DOMINE EPISCOPE, quo ad illustre hoc Lyceum accedere mihi licuit, quasi benigno aliquo fato Tibi traditæ fuerant spes meæ, Tuoque maxime sub Patrocinio fortæ, utut variis vexarentur novercantis foriunæ procellis, eas egerunt, quæ jam præsto sunt, gemulas, ejusdem sub umbone Favoris Tui in flores olim erupturas. Quid Tibi Res Publica, quidque Ecclesia debeant, prædicent alii. Liceat mibi, REVERENDISSIME DNE. EPISCOPE, summatim hic profiteri beneficia in me Tua, quæ utcunque longa oratione me digne comprehendere non posse, lubens fateor. Et quidem in ipso jam introitu cursus mei literarii Benignitas Tua mibi occurrebat, comitata deinceps auxiliando ad præsens usque tempus. Penes Patres

eru-

JACOB MERCEREL.

eruditio*n*is *Auraicos* alios de meliori nota ut acceptus es-
sem, aliorum etiam beneficiis uterer, novus advena nemini-
que cognitus, Tu Tua commendatione effecisti gratiosissima.
Ut apud Nutritium, qui haud ita multo post mibi contigit
Optimus, nulla mibi liberalitas deesset, literis commen-
datiis ultro & supra spem meam conciliasti. Condecorasti
abeuntem ad Upsalenses musas Tuis encomiis, quibus
maximam partem debui Regiam munificentiam, que
in me ibidem commorantem collata est. Ut antea
semper, ita Holniæ absensis clientelam Tibi curie cordi-
que habuisti & aliis commendasti. Reducent multa be-
nignitate complexus es, Favorisque Tui testificatione
multum auxisti. Hec venerabundo atque gratissimo pe-
ctore identidem volventi & revolventi, nullum potuit,
REVERENDISSIME DNE. EPISCOPE, suboriri du-
bium, quin hisce pagellis, quamquam leviusculis, & il-
lam redolentibus, qua cum me luctatum novisti, rerum
angustiam, gratus pateat ad limina Tua aditus, &
quo minus exiguum atque levidense hoc munus in grati-
animi tesseram placido vultu accepturus sis. Ne desine,
REVERENDISSIME DNE. EPISCOPE, solito Tuo
more, id est, Benignissime complecti illum, qui sub ar-
dentissimo perennis felicitatis Tuae voto ad cineres us-
que perseverat.

REVERENDISSIMI NOMINIS TUI

Cliens devotissimus,
JOHANNES LAGUS.

JOHANNES LAGUS

JOHANNES LAGUS

S:Æ R:Æ M:TIS
MAGNÆ FIDEI VIRO
GENEROSSISSIMO atque NOBILISSIMO,

D_{NO.} SAMUEL_I BLOMFELDT,

JUDICI PROVINCIALI Æquissimo,
MÆCENATI MAXIMO,
AVI loco æternum Venerando.

Fateor, AVE INDULGENTISSIME, tot esse, quæ
in me contulisti beneficia, eademque totidem indicia
indulgentiæ Tuæ plane Paternæ, ut ea digne prædica-
re, ne dum compensare, longe supra vires meas
positum agnoscam. Neque hujus impotentiaæ meæ
oblitus eram, AVE INDULGENTISSIME, quum
chartaceum hocce munus *Tibi* adscribere meditarer.
Verum, quum jam diu multumque desideratissima
mihi illa fuerit occasio, qua efficere possem, ut ali-
qua meritorum in me *Tuorum* publice exstaret me-
moria, in defectu illustriorum hanc arripui. Respi-
ce igitur, AVE INDULGENTISSIME, ausis meos
pro illa, unde profecti sunt, mentis pietate, quaque hanc
dissertariunculam in perennis atque humillimi erga *Te*
obsequii mei qualecunque documentum *Tibi* dicata_m
volui. Permansurus ad urnam,

A VE Indulgentissime,
Generofſſimi Nominis *Tui*

Cultor humillimus,
JOHANNES LAGUS.

VIRO Clarissimo & Celebri,
D^{NO.} HENRICO LAGUS.
Magistro Linguarum Europæarum Hafniæ,
Metropoli Potentissimi Daniæ Regis amplissima.
PATRUO unice Venerando.

Accipe, PATRUE OPTIME, munusculum, quod Tibi
e longinqua Patria Tua mittit Fratris Tui filius. Si
premium specieſ exile eſt, fateor. Propter pietatem tamen offe-
rentis quum etiam vilissima dona accepta eſſe conſueverint,
idem mibi futurum ſpero. Quamvis enim remotis & pla-
ne exteris in locis Te vivere fata voluerint, nibilo ſecius
animi veneratio in Te mea, licet nunquam viſum, tanta
ſemper exſtitit, ut quamvis conſpectu Tuō illam augeri
poſſe minime dubitem, attamen ut in eo, qui preſentia
Tua orbatus vivit, eſſe poſteſt, maxima eſt. Conſerue
Te, PATRUE OPTIME, Summum Numen in ſeros
annoſ ſalvum atque incolumem, in boneſiſſima illic fami-
lie Tua ſolatum, noſtrumque, dum de Tua proſperitate
biſ audimus, gaudium!

PATRUI OPTIMI

Cultor obſervantissimus,
JOHANNES LAGUS.

Högvälacktade

Råd- och Handelsman i Christinestad,

HERR HANS BERG,
Gunstige Gynnare.

Högvälacktade

Handelsman i Borgo,

HERR CARL LAGUS,
Min Högtärade Cousin.

Jag håppas J, *Mine Herrar*, ej ognistigt uptagen
then frihet jag tagit mig, at tilägna *Eder* detta
mitt ringa arbete. J hafven sielvē gifvit mig anled-
ning, och få til sägande, förbundit mig til et sådant
förtroende. Edra emot mig och min Faders hus ärtedde
verkeliga godhets prof, äro, utom det blodsbond, som
mig med min *Cousin* förenar, starka skäl til min är-
känsla. Men emedan jag är rádlös om något vär-
keligare vedermäle af min tacksamhet, så har jag med
thenna, fast ganska ringa, gåfva velat å daga lägga
then högacktning, hvarmed jag har äran at ständige
framlefsa

MINE HERRARS

hörfamste tienare,
JOHAN LAGUS.

Clarissime Domine CANDIDAE.

Similis proorsus facultatum varietas reperitur in mortalibus, ac in iis, quæ tellurem ambient, corporum terrestrium exhalationibus, quibus variam Sapientissimus Conditor attribuit indolem. Aliis enim facultas res magnas gerendi est concepsa; aliis ingenii felicitate gaudent. Hi divitiis aliquique fortunæ bonis abundant; illos vero ad ludibrium fortunæ quasi natos, continua premit paupertas. Verissimum tamen sèpissime est illud veterum effatum: *ubi minimum fortuna, ibi plurimum mentis ac rationis.* Sed quænam Tua indoles *C. Dne. Candidate?* Divitiis Te caruisse certum est. Novercantem fortunam nexus indissolubili haec tenus Tibi junctam fuisse omnes, quibus Tua amicitia frui contigit, novimus, & admirati sumus animum sua forte contentum. Quam felix ingenio sis quis ignorat? omnibus præsenti dissertatione hoc facis notissimum; adeo ut omnium illabatur oculis eruditio Tua. Quandoquidem autem homines non fortuna sunt æstimandi, amplam laudum Tuarum necundi seriem Tua mihi suppeditat Minerva. Illo tamen officio supersedeo, ne quod eordati omnes probe conspiciunt, familiares Tui deprehendisse soli videantur. Hoc solummodo in præsens mearum esse partium puto, ut affectum illum fidum in pectore delitescentem publico testatum faciam documentum. Ille est, qui me præsentem summo perfudit gaudio, dum res Tuas ex sententia fluentes deprehendi, & a Tuo discedentem confortio tristium latorumque omnium non sinit esse exfortem. Tu macte virtute esto; & augor, tristem novercalis fortunæ vultum, quem haec tenus expertus es in sereniorem commutatum iri, ne virtus Tua promerita suis diutius careat ornamentis. Virtus enim sectatores sui spe sua non relinquit defraudatos. Vale!

In ipso procinētū itineris reliquit
Matthias Rungé.

SIR,

Not every one who applies himself to war may be reputed an Heroe: neither all those that have Spent some time upon Philosophy, may pretend to the name of a Philosopher. But onely such persons, who with great application, by reading, hearing and reflecting, overcome the most difficult questions and reach the very tip top of the philosophical sciences. Nobody will question, but you, Sir, are to be reckon'd among the Pilosophers; especially considering your assiduity your Skill and deep knowledge and this present learned Dissertation, you are now going to publish. I therefore come to congratulate you, My Worthy Friend, in few words, but with all my heart, upon this excellent trial of your learning, and so wishing a reward that comes up to your merits, and a good Success in evens thing, I subscribe my self,

SIR,

your most obedient

humble Servant,

MATTH. LÆNGMANN,
O. B.

• tunnelloque corpora ossi sive spongiae sive spongiorum
• cibis sanguineis &c. sive sanguineis sive spongiorum ibi omnes
• musorum. Quod ergo nomen? etiamq; enim obnam
• ex supra, et univenterum ossi omnia sive sive omnia sive

Atmosphera, qua tellus nostra circumdata est, non una homogenea materia constat, sed innumerabilibus saturata est corpusculis multifaria in heterogeneis. Nullum enim est in globo terraquo naturae regnum, & vix ulla sub his materiae species, quae quotidie, novis quasi habitis delectibus, agmina vel vaporum vel exhalationum in altum non mittit. Hae corpuscula meteora constituant, quae vox, quod in sublime sublatum est, denotat, & olim idem quod ὄψηλον significavit; deinde vero, communis cum variis aliis vocabulis facto, abutentium culpa, in pejorem partem fuit tracta, ita ut vanam granditatis speciem præ se ferentia denotaverit. Qvod eleganti, de meteoris orationis, Werensfiane dissertationi dedit occasionem; & recentius Centinero, Stoicorum philosophiam sub schemate meteoris philosophici exhibendi. Sed maneamus in corpusculis nostris. Hae meteora, quacunque etiam ratione ascendant, vel a gravitate sua, vel aliis a causis varie aguntur, variisque subire coguntur status mutationes. Unde demum varias oriri necesse est materiae hujus atmosphaericæ & ad se invicem & ad alia corpora relationes atque phænomena, quæ in sensu nostro haud raro semet insinuant, & tum meteora stricto sensu dicuntur. Propter infinitas vero, quæ in corpora meteorica cadere possunt relationes, meteororum quoque non potest non multifaria enasci diversitas. Interim

A

tamen

tamen ea, quæ in sensus nostros incurruunt, ab illis, qui scientiam de meteoris excoluere, in tres classes haud incommode dividì solent. Sunt videlicet quædam meteora humiditate aliqua nobis nota, quæ ideo aquæ appellantur. Eiusmodi sunt nubes, nebulæ, pluvia, ros, pruina, nix, grando, iris, paraselenæ, parhelii, halones, &c. Qvorum ex numero ea, quæ ultimo loco nominavimus, atque ex radiorum solarium refractione proveniunt, etiam emphaticorū titulo insigniri solent. Sunt vero quoque alia, quæ iisdem, quas in igne observamus, proprietatibus sensus nostros ferire experimur, & exinde ignitorum nomen sortita sunt. e. g. fulmina, fulgura, tonitrua, ignes tam lambentes quam fatui, Nellæ cadentes, aurora borealis, capra saltans, trabs, Bothynoë, Pithiæ, aliaque. Qvumque atmosphæra, ipsa, inæstimabili sua fluiditate, particularumque ex quibus constat, mutua gravitatione & elasticitate, atque sideris unius vel alterius ob influxum, quietis plane nescia sit, accidit haud raro, ut integræ atmosphæræ columnæ unam versus plagam ruat, quem aëris motum ventum vocare solemus. Cujus itaque phænomeni species tertiam ex meteoris classem constituunt. Ad hæc vero meteoræ quando attendimus, & quod de illis vere experimur, adcurate describimus, observationes instituere dicimur meteorologias. Qvoniam autem in casibus singularibus circa meteoræ versantur observationes; hinc, quo accuratius attentionem adhibuerit observator, tanto melius officio suo fungi putandus est, & eo majori veritatum novarum proventu scientiam Physicam ditabit. Proinde meteoræ non solum leviter & fugitivo, quod ajunt, oculo animadvertis; sed potius sub omnimodi circumstantiis considerat observator, atque omnem adhibet cautelam, quam circa experientiam commendare solent saniores

res Logici. Qvod indicasse sufficiat; ne singula operose persequi cogantur. Maxime autem rationem habere solent observatores gravitatis atmosphæræ, quæque ejus fuerint incrementa atque imminutiones indicare. Reliquis quoque fluidi atmosphærici status, siccusne an humidus, calidus aut frigidus, quietus vel agitatus adversus aliquam plagam fuerit, & quo gradu hæc se habere comperta sint, in tabulas referri suevit. Altitudinem etiam aquæ, quæ per evaporationes adscendit, haud minus quam ejus, quæ per pluviam, rorem, nives & grandines redit, in ephemeridibus accuratorum observatorum mensurata m vidimus. Præterea mentio fudi & nubilosí coeli, & reliquarum, quas meteora tam ad se invicem, quam ad res reliquas habere deprehenduntur, relationum maxime memorabilium in initio omittitur. Neque temporis & loci rationem habere negligunt. Atque has curas tanto felieius ut exantlare possint observatores, instrumentis uti solent: barometro, thermometro, hyetometro, exatmoleopio, hygrometro atque anemometro, ceterisque. Nisi forsitan hygrometri vices etiam barometrum sustinere potuerit. Est enim aër levior communiter etiam humidior. Machinae quoque nemometrieæ loco aliquid aliud abhibere solent quidam observatores. Ita Weidlerum vehementiam ventorum ex corundem in folia atque ramos arborum effectibus aestimasse constat.

(a) Hujusmodi fere est, L. B. observationum facies, quarum de fatis prius pauca præfati, in *Physica utilitatis delineare nobiscum constituiimus. Qvod si vero Tu desiderio reique dignitati factum non fuerit satis, id ingenii tenuitati ignoscas, Tuoque favore tegas, oramus.*

(a) Weidlerus, de observatorio Meteorologico, §. II.

QUamquam multiplex natura sit, atque ipsa varietate sua perceptu ardua, sui tamen scrutatoribus arcana sua non invidet, sed offert potius, modo indagare eadem velint studiose. Si vero torpedo in attendo atque observationum neglectus reliquis scientiae naturalis partibus infaustus olim exstitit, erat certe idem meteorologiz infaustissimus. Citius enim mortales cœlorum rimati naturam sunt, & numerosissimi siderum exercitus maxime dissipata cœstra magnam jam partem longa & molesta contemplatione perlustrata erant; quum de atmosphæræ, qua tamen stuimur, quaquecū nimirū undique, scrutinio vix quidquam erat cogitatum, aut saltim serio cogitatum. Neque potest nisi mirum videri, visionis sensum fuisse remotissimorum corporum cœlestium speculacione ita incantatum, ut interjacentes multimodæ & violentæ sepe atmosphæræ itidem non in visum modo incurrentes, sed alios etiam sensus afficientes mutationes, oculorum & mentis aciem a pertinaci siderum adspectu reducere non potuerint, ad ea, simul saltim, si non prius observanda, ex quibus & utilitates & incommoda præsentiora exspectanda erant. Multo vero etiam magis miraberis, haud patueros præjudicato astrorum amore ita proflus cœcutiisse, ut omnia, quæ in atmosphæræ obvia sunt, phænomena, a siderum immediato regimine superstitiose derivaverint. Unde non tam observare meteora, quam astrorum adspectus speculari, eorumque influxus communisci, solebant. Qui nungatorius philosophandi mos, neglectis nimirum observationibus ex astrologieis commentis & astrorum consociationibus tempestates deducendi, a male sanis quibuscumque ciolis olim fuerit profectus, ad seculum usque superius,

malo

malo vera meteorologiae fato, viguit. Donec ab emer-
gente vera Astronomia, & reliquis physicis discipli-
nis ad sua jura paulatim redeuntibus, multa pas-
sus, a Keplerio denique & aliis jugulatus penas daret.
Neque tamen florere hodienum desit astrometeorologia
penes Turcas & populos orientales (*b*). Interea vero, licet
exiguus nimis pro rei dignitate observationibus meteorolo-
gicis etiam ab eruditis tributus olim videatur honos; omni-
no tamen ab antiquissimis quoque jam philosophis illas plane
neglectas non fuisse extra dubitationis aleam ponunt ea, quæ
de scientia eorum meteorologica novisse nobis datum est.
Sic Jobi profunda meteororum cognitio dubitare nos non
sinit, ejus jam temporibus in Arabia observationibus his
fuisse locum. Apud perspicacissimam Sinensem nationem
nō rem fuisse, & adhuc vigere inde a Cana antiquitate sancte
servatum, tradit Ludovicus Comes (*c*), ut singulis nocti-
bus quinque Mathematici, non Astronomicis modo, sed
etiam Meteorologicis phænomenis in specula Pekinensi ex-
cubias agant. Quæ observationes quovis mane ad præsidem
Mathematicorum missæ in album tribunalis inscribuntur.
De Chaldæis quoque, Ægyptiis atque Phœniciebus, ut beni-
gne suspicemur, nihil impedit. Inter Græcos vero Thale-
tem Milesium ideo laudat Apulejus (*d*), quod ventorum fla-
tus & tonitruum sonora miracula repererit. Quod si me-
rito laudatur, sine adecuratis observationibus effici non
potuit. De Anaxagora idem quod de Thalete judicamus,
si veri aliquid subest iis, quæ de illo relata refert
Plinius. Hippocratem quoque Coum, medicorum il-
lum patrem, quemadmodum in ceteris, sic in sci-
entia etiam meteorologica, magnum fuisse, scripta ejus
ita testantur, ut simul ostendant, sedulis eum atque
circum-

circumspete factis suffultum fuisse observationibus. Aristoteles certe quoque etiamnum exstat quatuor librorum Meteorologicon; sed illud observationum satis quidem jejenum est. Majori autem merito in hoc numero habendus erit Plinius Secundus, qui Libro secundo historiae mundi de meteoris, curiose passim neque observationum expers, loquitur. Neque desunt plura de veterum studiis meteorologicis testimonia, si prolixioribus nobis esse licet. Dicit supra laudatus Plinius, de solis ventis virginis diversorum ex Gracis scripta extitisse. Accidit vero sophistarum apud illos vitio, qui scientiae aut eloquentiae sublimitatem ostentaturi, μέτεωρα identidem crepabant, ut ipsa vox nescio quid odii contraxerit, utque hi inepte gloriose dicti fuerint μετεωρολόγους, hoc est, secundum Hesychium, οἱ τὰ περὶ ἔργων μετέωρα Φλυαρεῖται. Risit non immerito hos sui temporis meteoroscopos Socrates; ipse ob idem ab Aristophane in comedie de nubibus traductus. Quidquid sit, vel ex allatis appareat, primos illos scientiarum nutritores melius, ut in ceteris, ita etiam hac in parte, officio suo defunctos fuisse, quam sequentem poltea ætatem; quæ, torpori litando, experientiam, veræ scientiæ physices matrem, alto supercilie contempsit, inque qualitatum occultarum absonis commentis asyla ignorantia querere maluit.

(b) Weidlerus in contemplatione byemis, 1729. §. XIII. (c)
dans les nouveaux memoires sur l'etat present de la Chine. Tom.
I. pag. 109. (d) Florid. p. m. 28.

S. II.

Jacuere itaque ut reliqua, ita observationes quoque meteorologicæ, haud brevi tempore. Neq; interpellatum est, quantum constat, harum Musarum in Europa si-
len-

lentium; nisi per Walterum Merlium; Collegii Mertonensis Oxonii socium, quem seculo decimo quarto observationibus meteorologicis inclariuisse constat (e). Reliquie idem observationes annorum septem, ab anno 1337. ad 1344. quarum exemplum in bibliotheca Bodleiana habetur. Neque post eum meteorologicis periculis semet quemquam exercuisse legitimus, donec seculo superiori felici fato Torricellianum inventum studiis aërometricis contemtum deß mere, ulteriorique atmosphæræ scrutinio valvas aperire imprimis cœpit. Drebbelianum quoque ipsa scientiarum mathematicarum cultura ad inventiones subactum acumen, ad militiam meteorologicam naturæ curiosos novo adhuc thermometri instrumento armaverat. Quod postmodum secundum theoriam magni Newtoni multo etiam utilius redditum ab aliis est. Accessit ad hæc hygrometrum, a Sociis Academ. Florentinæ excogitatum. Hæc itaque cum haberent ad sensuum tum molestiam tum hebetudinem in experiendo sublevandam subsidia, nefas fuisset nihil audere meteorologos. Plurimum ergo observationibus atmosphericis datum ab eruditis post hæc tempora est. Præsertim cum antliaꝝ pneumaticæ experimenta scientiæque chemicæ & aliarum disciplinarum simul jam magis explorata arcaña ad phænomena meteorologica intelligenda multum affundere lucis viderent. Ast eodem tamen ipso sinistro accidit omne, ut, præmature ratiocinati complures, debitam observationibus dignitatem detraherent, studiumque iis incumbendi penes multos refrigerarent; & extinxissent plane, nisi cordatis interim haud paucis experientiæ tutelam in se suscipere imperasset veritas. Circa rariora tamen meteora adhuc versabantur observationes. Si vero ad magis vulgaria attentionem suam aliquando vertebant eruditii, longo saltim tempore hanc operam haud

cong

continuarunt. Delictata eos videtur molestia laboris, & casuum singularium maxima a se invicem dissimilitudo, qua nullam sibi de his promittere posse videbantur certitudinem. Primus est, quantum mihi quidem scrutari licuit, P. Cabeus, Jesuita Gallus, qui, post renata seculo superiori studia physica, altitudinem & quantitatem aquæ pluviae in patria sua aliquamdiu observavit. Germani vero Kanoldo medico, apud Vratislavenses, sagacitatis fama quondam celebri, annuorum meteorologicarum observationum restauracionem in patria sua tribuunt. In Anglia Doctor Wrennius statim post conditam Societatem Liter. Anglicanam, aqua pluvia observanda primus inclaruit. Mariottus quoque atque Perraultius has observationes inierunt, sperantes in iis rebus, quas meditabantur, sibi illas usui fore. Horum vero operam non diu continuatam fuisse legimus. Lockii quoque observationes meteorologicae, utut copiosiores, non nisi ab anno 1666. ad 1682. pertingunt. Repetiit in Gallia has curas Sedilavius, cuius habemus observationes hyetometricas atque exatmoskopicas annorum 1688. 1689. & 1690. Et hic tamen observator, cum satiis pro scopo fecisse sibi videretur, ab opere cessavit. Manuscripta vero hæc studia De la Hirius Pater Ivasu Academie Parisinæ sòvere iterum cœpit, cum anno 1699. observationes tum barometricas, tum thermometricas atq; hyetometricas & declinationum magnetis, continuo instituendas sibi sumeret. Quibus ventorum quoq; postmodum tempestatumque mutationum historiam adjecit. Hujus Viri diligentia deinde a Filio, tanto parente minime indigno, continuata, triusque autem auctoritas summa, observationes meteorologicas pluribus sensim persolvit. Aucta itaque Meteorologia est Observatoribus per Italiam, Galliam, Angliam,

Ba-

Bataviam atque Germaniam. Et passim quoque in patria his observationibus dediti esse cœperunt. Præ ceteris autem præclara sunt nomina *Ludovici Morini*, *Maraldi*, *Comitis de Vauban*, *Ramazini*, *Zendrioi*, *Scheuchzeri*, *Algaveri*, *Wolffii*, & plurium. Apud nos vero *Haraldi Wallerii* atque *Wassenii*, ut alios omittam. Maxime vero eruditis placere incœperunt hæ occupationes, postquam Doctor *Jurinus*, Societatis Anglicanæ Secretarius, Anno 1724 ad observationes meteorologicas communī consilio instituendas eruditos invitasset. Post hæc enim tempora vix est in Europa regnum, in quo quotannis aliqua saltim non construatur tabula meteorologica, observationes præcipue sistens barometricas, thermometricas, interdum quoque hyetometricas atque exatmoscopicas, una cum historia ventorum, chasmatum cœlestium, & magnetis declinationum. Juxta hæc etiam adnotari solent reliqua, quæ ad alterationem tempestatum pertinent. Laudanda in his jam sunt merita variorum, & plurium, quam quos hic enumerare licet. In patria vero nostra post eos, quos supra nominavimus, dignitatem his curis conciliare præcipue nisus est, etiam post fata celebrandum scientiarum naturalium in patria decus, *Andreas Celsius*. Præterquam enim quod adcuratas ipse meteororum nobis reliquit observationes, in Actis quoque Acad. Reg. Scient. Holmensis, pro Anno 1740. magni ponderis oratione idem popularibus suis persuadere conatur, quod olim svasit, sed nondum persvasit toti orbi eruditio *Jurinus*. In animos vero civium suorum tantum adhuc non potuit Vir Celeberrimus, atque causa illi sperandi fuerat. Interim tamen laudabili diligentia curatæ post hæc tempora observationes meteorologicæ sunt a viris in patria meritorum gloria in scientias naturales immortalibus, *Strömmers*,

Nic. Wallerio, Hiortero, Elvio, Wargentino atque Ekströmio. Hic vero in Finlandia meteora etiam nonnulli sedulo observarunt; hodie vero imprimis Medicinæ ad hanc Academiam Professor longe Celeberimus, D:us Doctor Leib: observationes tam barometricas atque thermometricas, quam hyetometricas, exatmoscopicas & anemometricas magna attentione colligit.

(e) Weidlerus l. prox. cit. 14.

S. III.

De fatis itaque observationum meteorologicarum haec tenuis præfati, ordiemur de utilitatibus. Utiles occupationes maxima & quasi fatali tum premi solere vanitatis suspicione, ubi res pro objecto habuerint vulgares, & quarum longa consuetudine consopita quasi est his rebus debita attentio, & experientia loquitur, & præcipue eorum testantur exempla, qui apud nos oeconomicam emendare primi sategerunt; quin multo etiam magis eorum, qui observationum meteorologicarum se fautores professi sunt. Quid enim quæso, ut paucis multa expediam, caussæ est, quod tantillum invitatione sua in orbe eruditio efficerit Jurinus? Cur vero quoque in patria tam facili additione supputandos imitatores nactus est sagacissimus Celsius? Num vanitatis suspicio in caussa non fuerit? Vel an hic minus, quam etiam in ceteris verum est, quod vulgo dici solet: nimiam familiaritatem parere contemptum? Rei autem tanto major turpitudo est, quod non plebem rudem, sed eruditos caussa concernat, eorumque prodat, qua sub præjudiciis laborant, servitutem. Ipsa sane adecurata circumspectione molestam haud diffiteor ad has curas requiri operam; sed majorem tamen minime, quam quæ utilitatibus, quarum feraces sunt, satis

compensabitur superque. Et concessò, quod neque compensaretur usque quaque affatim in præsentia, etiam pro seris nepotibus laborare & homini dignissimum & gloriosum erit. Juvabit vero interim proprius contemplari eas utilitates, quæ ex his observationibus vel ad scientiam, vel ad usus atque necessitates mortalium, redundant. Quo circa primo se loco nobis dispieendi offerunt illæ utilitates, quas ex observationibus meteorologicis in ipsa scientia rerum naturalium colligimus. Et ad physicam præcipue generalem quod attinet, illam deformem & incompletam existere jacentibus observationibus meteorologicis necesse est. Experiundo enim condi illam debere inter omnes jam cordatos extra controversiam est. Inductiones autem physicorum non possunt non defectu laborare tanto, in quantum exacta eos fugerit cognitio, an aër eandem quam corpora telluris nostræ servent rationem, vel an reliqua etiam corpora, postquam in atmosphæra hærent, eandem servent naturam, quam in illis experi-
ti sumus, dum in superficie terræ locum occupabante. Hanc vero cognitionem haberi non posse, nisi per observationes meteorologicas, & per se patet, & infra quoque pluribus videbimus. Interim ne verbis tantum ludere videamur, dum observationibus meteorologicis physicæ generalis favorem conciliare studemus, mentionem duntat inicere luet, quod, cognita fluiditate & gravitate atmosphærae, simul animadversum sit, gravitatem corporum in aëre ponderatorum esse vero eorum pondere aliquanto minorem. Ad duritiem & densitatem corporum quantum faciant atmosphærae vicissitudines, nemo ignorat. Saltim gradus duritierum & densitatum absque sollicitate habita caloris atque frigoris ratione rite explorare non possumus. Elasticitas vero corporum calore emolli-

tur, frigore autem induratur. Divisibilitatem materiae suspendam pariter ac vires expansivas vix quidquam praelare magis, quam effluviorum theoria, confirmat. Hinc quoque habuisse augmenta physicæ generalis ad observationes nostras relationem historia scientiæ naturalis ostendit.

§. IV.

Sed præter eas veritates, quas ad physicam generalem referre solemus, ingens est observationum meteorologicarum in reliqua etiam physica scientia usus. Neque minus utilitates illarum extra atmosphæræ ambitum, quam intra ejusdem pomæteria, conspicuæ sunt. Et enim quod de physica generaliori annotavimus, idem etiam de specialiori verum est, ratiociniis præter experientiam conditis ea, quæ solide in physica cognoscuntur, pa- rum admodum vel potius nihil debere. Ad experientias itaque attentos esse debere eos, qui augmentis scientiæ naturalis favere satagunt, jam dudum in confessu est. Observationum vero meteorologicarum studium quam multa in hunc finem partim necessaria, partim utilia, provideat, paucis dici non potest. Si enim instrumentorum apparatus contemplari velis, ultro semet offerunt plura, eademque usibus suis commendatissima. Etenim ipsum vacuum pro lubitu formandi artificium nullarum aliarum occupacionis proles est. Neque videtur Guerikium unquam excogitare potuisse antliam pneumaticam, nisi prius Torricelliana pericula possibilitatem vacui re ipsa probassent, Drebetiana vero & aliorum etiam elasticitatem aëris detexissent. Quantum vero uni huic machinae incrementa physices nuperoris ævi debeant, & nemo ignorat, & ob multitudinem dicendorum dicere hic locus non est. Thermometri pariter instrumentum inter sua numerat observationum

meteorologicarum studium, & inventionis ejus gloriam
summo sibi jure vindicat. Hujus vero organi in physicam
beneficia, si vel maxime extra meteorologiam spectentur,
insignia sunt. Calor & frigus olim erant termini æque
vagi ac familiares, & non poterant nisi magna offundi
confusione animi, dum sua sensa de his aliis communicare
voluerunt. Quumque mensura harum qualitatum certa
prostret nulla, magis pro opinione, quam rei veritate,
intensitas illarum estimata est. Thermometri vero ope
omnia facilis negotio ad exactum revocamus calculum,
haud secus, quam angulum observatum mensurare Geome-
træ solent, atque vel ab ipsis antipodibus distincte intelli-
gimur. Hinc non solum altissimus, ad quem perveniri
potuit, in atmosphæra locus, sed etiam profundissima æ-
quoris penetralia suum nobis ad accuratas mensuras pro-
dere coacta sunt caloris atque frigoris temperamentum.
Et de plurimis quoque, quæ in superficie terræ nobis oc-
currunt, corporibus veriora partim, partim certiora, quam
dum nudis sensibus utebamur, ferre didicimus judicia.
Ita calorem corpori humano naturalem ad 92 gradus in
suo thermometro determinavit Farenheyius, in infantibus
vero ad 94 gradus. Pariter, quem gradum caloris externi
ferre possint animalia æque ac vegetabilia, jam novimus.
Neque gradum ebullitionis in fluidis, liquefactionis vero
in solidioribus, unde characteres horum corporum discre-
tivos hodie sumere solent physici, ante hoc inventum de-
terminare quisquam potuit. Neque frigoris requisita
quantitas, ut contrarii his sequerentur effectus, mensura-
ta erat, antequam thermometrum certam ejus intensita-
tem certis suis effectibus, pro cujusque objecti natura, al-
ligaret. Ex his vero in caussas frigoris quoque naturalis

diligentius inquirendi occasio subministrata est. Machinam
Papinianam, quæ ipsa ossa coquendo dissolvit, & cetera in-
strumenta, quibus ad experimenta sua etiam extra meteo-
rologiam Physici utuntur, studio meteorologico debita;
jam reticemus.

S. V.

Verum præter instrumenta, quæ usibus physicorum etiam
extra meteorologicæ pomeria inserviunt, ipsæ quoque
meteorologicæ observationes scientiam physicam vel
immediate augent, vel etiam periculis, quæ ad physicam
scientiam augendam ineuntur, opem, & quidem maxime
necessariam, ferunt. Ad prius quod attinet, observavi-
mus supra, quod meteora ex omnibus contineant speciebus
corporum, quæ in globo nostro terraquo reperiuntur, efflu-
via. Unde statim universalis argumento colligimus, nul-
lam esse scientiæ naturalis partem, quodcunque etiam na-
turæ regnum spectetur, quæ ex observationibus meteorolo-
gicis proficere non possit. Quicquid enim de corpusculis
in altum elevatis verum esse observatur, illud ad veram
eorundem theoriam æque pertinet, atque aliud quodcunque
phænomenon, quod edere solent eadem corpora in retorta
e. g. chymica. Ceterum hujus adserti veritas ulterius pa-
tebit infra, ubi de atmosphæra & meteoris ex professo a-
gere animus est.

S. VI.

Sed quamvis non æque immediate rem physicam semper
augeant observationes meteorologicæ, tamen physicorum
neque philosophemata neque experientiæ his ul-
latenus carere, vel saltim sine dispendio veritatis carere
possunt. Indicio sunt varix veterum opiniones atque de re-
bus naturalibus judicia, quæ futura non fuissent, si obser-
vatio-

vationibus meteorologicis dedissent operam. Multum vexata inter eruditos superioris seculi quæstio extiterat de origine fontium. Neque de illa nos quidquam philosophari, multo minus illam rite dijudicare posse viri eximit haud immerito existimarunt, nisi per observationes exactæ moscopicas atque hyetometricas accurate prius exploratum esset, an aqua per pluviam decidens & vapores fontibus atque flaviis providendis haberi debeat proportionata. Sic anniversaria quoque Nili inundatio pro miraculosa habita est, neque intelligi potuit, unde in illam tanta promanare possit aquarum copia; donee observando compertum est, diutinam illam pluviam, quæ dum sol ad tropicum canceri versatur, in montibus Luna cadere solet, humiditatem expeditare huic effectui producendo sufficiet. Pariter vero etiam circa stagnationes fluminum, quæ saxe in patria accidere solent, magnum facere momentum meteora ex eo intelligitur, quod ventis præcipue septentrionalibus spirantibus evenire soleant. Et facilime quidem sisti a cursu suo flumina, quæ ita sita sunt, ut ventus iste impetu aquarum oppositus esse queat, Exper. Blockius observavit.

§. VII.

Quodsi vero ulterius de utilitatibus observationum meteorologicarum convinci voluerimus, nihil est ex omnibus & singulis, quæ unquam in globo nostro terraquo occurrunt, quod satis pensitatum ingenitem in semetipsum non ostenderet atmosphæræ influum, atque sic observationes nostras valide commendaret. Ignis alio operatur modo in quæcunque corpora, prout aliis fuerit atmosphæræ status. Et quamvis ultra gradum ebullitionis calorem suum corporibus, quibus applicatur, non communicare aliquamdiu olim creditum sit, eum tamen in

in corpora quævis magis posse, ubi mercurium altiorē servat barometrum, quam eo tempore, quo atmosphēra minus premit, Farenbeytius imprimis observavit, & jam nemo dubitat. Maxime postquam in olla Papini, ubi gravitatis atmosphēræ vicibus elasticitas aëris fungitur, ignis vires pro luctu augere didicimus. Ejusdem vero iterum actio pro varia atmosphēræ constitutione in corporibus alias tardius, alias citius, cessat. Præterea memorabile illud est, quod per observationes thermometricas didicimus: Islandos, qui tamen sub circulo polari degunt, aliquando longe mitius, quam nos in Svecia, a frigore hyberno haberī; &, quod multo etiam magis est, mitius, quam interdum haberī solent illi, qui Abracanum regnum inhabitant, licet illud 14 gradibus æquatori proprius situm sit, quam Uplandia patriæ nostræ provincia. (f). Pariter discimus ex itinerariis, accidisse haud ita procul a Chimensium Pekingia, ut mense Junio frigus ita rude incideret, ut terra ipsa ad aliquot pollices congelata fuerit. Neque hujusmodi phænomena ibi insolita esse eadem affirmant. Quum tamen in extrema Lapponia id factum non audiverimus. Quæ exempla quidem satis indicio sunt, non semper cœli temperiem ex majori vel minori locorum a polis distantia estimandam esse; sed magnam quoque relationem habere ad alias causas, inter quas atmosphēræ constitutionem & exhalationum indolem haud ultimum occupare locum credibile est. Quod si ita est, prout esse plane videtur, nova exinde observationibus meteorologicis & laus & commendatio emergit.

(f) Wargentini hist. Scient. in Act. Acad. Reg. Scien. Holm. Anno 1749.

Facile vero foret ex singulis naturæ regnis in hujus rei ulteriore dilucidationem tot proferre testimonia, quot bene magno volumini condendo sufficerent, si res omnibus, rerum haud plane ignaris, minime dubia id postularet. Quantum, circa magnetis vires dijudicandas, aëris temperie constitutio in subsidium vocanda sit, ex eo haud obscure pater, quod hyeme quam æstate fortiores deprehendantur. Et forsan ad indesinentes illas mutaciones, quæ in inquieto hoc lapide conspicuntur, meteororum quoque ad illum relationes haud parum conferunt. Cum aurora saltim boreali insignem ejus cognitionem in patria observatores perspicacissimi haud ita pridem detexerunt. Similis vero ratio reliquorum fossilium est. Calces quidem aëri expositæ in pulverem abeunt. Ferrum in libero aëre aliquando nitet, aliquando a rubigine devoratur. Salia omnia in loco licet siccæ posita, & tecta a pluvia injuriis, jam durissima quæque corpora æmulantur, jam funduntur. Amaritudinem etiam ab aqua marina separabilem esse ex pluvia guttis, dulci sapore imbutis, didicimus. Neque vero penes nos admodum necessarium est, ut operose conquirantur ea, per quæ atmosphæricæ constitutionis in res terrenas potentia ob oculos hominum ponatur, ubi integrorum marium aquas uno tempore fluidas conspiccamur; quæ vero alias, haud ita longa mora interjecta, adeo constrictæ sunt, ut ad optimum chrystallum nihil videatur deesse, præter aliquanto minorem evaporationem, atque majorem consistentiam in calore. Ea iterum quæ vegetant omnia & singula, & facie & viribus & proceritate ultro monstrant, nimium quantum in se posse atmosphæræ atque meteororum constitutionem. Quæ itaque nisi

accurate observata fuerit, non poterit ratio reddi eorum, quæ non solum in diversis individuis, sed quæ specie eadem sunt, pro locorum diversitate; verum etiam quæ in iisdem individuis, diversis temporibus toto cœlo interdum diversa, quotidie deprehendimus. Sic vegetabilia facile omnia jam lœta sunt, jam torpent; aliqua jam flores suos explicant, alias contrahunt, virescunt modo, modo pallida & morti quasi vicina conspicuntur; interdum quoque emoriuntur, nulla accidente alia mutatione, quam quas atmosphæra, ipsa variabilis, producit. Neque fertilitas terræ atque annonæ proventus copiosior vel parcior explicari atque satis intelligi potest, nisi exacte cognitum habuerimus, an & quanta, quibusque mensibus pluvia cederit, & quæ caloris atque ventorum, quoque tempore ratio fuerit, cetera. Parilis quoque ratio animantium est. Solent quippe illa & colorem & habitum & alacritatem, & quæ non, mutare, prout atmosphæræ mutatur conditio. Alio enim vestitu aestate, alio hyeme incedunt. Diebus quoque serenis, quam tenebrosis atque nebulosis, viribus erectioribus esse videntur. Aliquando tempestatum injuriis agitati exspirant. Neque hic præterire possumus, quin commemoremus ea, quæ in *Actis Reg. Acad. Holmensis Anno 1749.* de muribus Alpinis, de sciuris & vulpibus, &c. atque etiam de avibus D:rus *Högström* curiosa refert. Solent scilicet hæc animalia, quædam agmine facto abire, quædam etiam passim dilapsa, disparere aliquando, nulla interea apparente migrationis eorum caussa. Aliquamdiu vero post hyemes ingruere observantur vel frigore vel nivibus molestissimæ, neque unquam separabilia a se invicem hæc phænomena deprehenduntur. Unde & D:rus *Högström* ipse suspicatur, & maxime etiam probabiliter

liter sequitur, quod varia etiam alia indicia ex brutorum animantium consideratione petita monstrant, in hæc animalia tantum esse atmosphæræ influxum, ut vi illius futuras etiam aëris vicissitudines diu præsentiant atque fugere moneantur. Cetera jam in brutis haud ita collectu difficultia, perque meteororum cognitionem explicanda, phænomena, reticemus. Et quid mirum, si reliqua animantia ex aëris vicissitudinibus mutationibus obnoxia sint, quum in homine ipso multa deprehendamus, quæ sine meteorologis observationibus intelligi nequeunt? Alacriores enim interdum, alias segniores sumus; &, si aëris constitutio- nem observaverimus, redire easdem vicissitudines, redeun- te eodem aëris statu, experimur? Atque, licet ad forum Medicum hæc fere pertineant, homines diversorum loco- rum diversam meteororum naturam ipsa facie præ se ferunt. Alio namque Asiaticus, alio Europæus colore tinctus incedit; & color iterum Itali vel Hispani atque Sveci mul- tum differunt. Reliquam etiam gentium diversitatem ab atmosphæræ illis impendentis diversa constitutione deduxit olim *Hippocrates*, adserens, eorum locorum homines, ubi meteora uniformia esse solent, non multum nec facie, neque corporis structura, neque statura, inter se differre; sed potius multum sibi invicem similes esse. Contra vero incolas in infinitum variare, in iis locis, quæ tempestati- bus utuntur inæquabilibus. Atque in ipsa jam feminis con- cretione horum phænomenorum, atmosphæræ influxu, fundamenta ponи suspicatur. Neque aliunde virtutem Eu- ropæorum, Asiaticorum vero, nec non Ægyptiorum at- que Lybicorum socordiam derivat, nisi exinde, quod illi variantibus, hi contra placidis & æquabilibus aëris vicissi- tudinibus frui conserventur. Dictorum vero etiam ratio-

rem profert his verbis: Rerum siquidem uno se habentium modo aequabilitas secordiam ingenerat; varietas vero corpus & animum ad labores excitat. Quin etiam secordia quiete & ignavia crescit, exercitatione vero & laboribus animi fortitudo. (g)

(g) Hippocr. de aere, locis & aquis.

§ IX.

Ad experimenta vero Physicorum cum fructu instituenda, quantum conferant observationes meteorologicæ, ex eo patet, quod graviter conqueratur Celeberr. Mus-schenbroeckius, (b) multorum in experiendo diligentissimo-rum virorum in Physics augmenta capta tentamina ele-gantissima, ideo ætatem non tulisse, neque scientiæ natu-rali admodum profuisse, quod, præter cetera, observare meteororum statum, dum caperentur, neglexerint. Est enim operum Jehovæ insignis inter se invicem nexus. At-que sunt, quemadmodum diversorum locorum atque tem-porum meteororum status a se invicem diversi; ita eorun-dem quoque vel in sensu nostris, vel in corpora, circa quæ occupantur, diversissimi effectus, atque ex illis pro-fectæ phænomenorum alterationes. Quamobrem, quem-admodum singularum circumstantiarum circa ea, quæ ex-peritur physicus, accurata habenda ratio est, ita meteo-rorum quoque relatio minime negligenda. Neque potest unquam ex experientiis suis consequentiam inferre physi-cus, nisi in quantum, præter cetera, per atmosphæræ quo-que statum determinata est.

(b) In orat. de methodo instituendi experimenta physica.

§ X.

Atque ut tanto evidenter appareat observationum me-teorologicarum circa tentamina physica utilitas, ali-quot in adseri nostri ulteriore demonstrationem adferre

adferre placet experimenta. Et in his quidem commemorandum venit, quantum circa adcuratam gravitatis aëris ad gravitatem aquæ proportionem sudarint haud insimi subsellii Philosophi. Quamdiu autem observare meteora neglectum est, nihil stabile effecerunt. Quotus quisque enim his laboribus suam operam mutuatus est, idem novæ statim proportionis auctor existit. Neque exigua plerumque differentia has proportiones intercedebat. Aliter autem succedere has occupationes neque oportebat, quoniam omissa erat attentio ad ea, ex quibus utriusque comparati gravitas specifica non potest non dependere. Et si vel maxime omnino extra meteorologiam sumtum hoc exemplum haud videretur; idem evenire necesse erat, si quæcunque alia fluida, ceteris paribus, inter se comparata fuissent. Multum enim etiam reliquorum corporum, quod etiam superius tetigimus, pro diversa saltim frigoris atque caloris temperie, variare densitates, & consequenter etiam sub eodem volume gravitates solent. Quemadmodum ipse mercurius, quo in thermometris utimur, indicio est. Peculiare quoque illud est, quod dexterimi *Petiti* experientia innocuit; qui lentem chrystillinam ex oculo vitulino sumtam exploratus, opacam & quasi glaucomate infectam deprehendit, quæ modo ante, suæ adhuc thecæ inclusa, penitus pellucida fuerat. Verum calidiori hanc tractans manu, evanuisse vidit omnem opacitatem; quæ quotiescumque frigidioris aëris accessus concedebatur, redibat, profligata iterum ab exiguo calore. Annon simili modo naturæ scrutatoribus in aliis occasionibus fuit impositum? Vel num saltim in similibus casibus ab errandi periculo absque debita cautione immunes sumus? Maxime vero utilitas observationum meteorologicarum perspicua est in illis experimentis, quæ

ad indagandam corporum vim electricam instituere physici solent. Etenim hæc corpora ita sunt comparata, ut uno tempore validiores exferant vires, atque omnia attrahendo avidissimum Pygmalionem imitantur. Alias vero iterum debilius appetant & respuant, & veluti sua inertia & suo otio sint contenta. Quemadmodum id observationibus va- riorum elegantissimis ita comprobatur, ut simul ad hæc pericula rite obeunda observationibus meteorologicis ap- prime opus esse, cuique perspectissimum sit. (i)

(i) ex orat. Muschenbroeckii supra citata.

S. XI.

Nulla autem Scientia Physicæ pars ex his observationibus proficiendi potiori jure gaudet, quam illa, quæ atmosphæræ naturam rimatur. Et quamvis vix amplior ulla physices imperio subaudiat provincia, quam quæ atmosphæræ finibus comprehenditur, quemadmodum tamen universam physicam experientia, ita hanc ejus partem, quæ de atmosphera agit, observationibus meteorologicis totam quanta est niti, nemo harum rerum gnarus dubitat. Etenim licet esse aërem, qui tellurem nostram circumdaret, etiam ante cultas studio ab eruditis observationes meteorologicas, ignorare haud poterant mortales; quis enim sanus ita insipit, ut rem sensibus suis tot modis obviam, quaque toties non grata modo atque commoda, sed etiam molestissima sæpen numero fruitur, quum fruatur existere ignoret? Nihilo tamen minus, adcurate loquendo, per observationes ipsa quoque existentia aëris sciri cœpta est. Nisi voluerimus vulgari experientiae observationum titulum derogare. Qualenam vero esset familiare hoc fluidum, de eo absque observationibus multo etiam minus quidquam scire poterant mortales. Quid? quod, dum vulgari modo

modo sensuum usu contenti viverent, confuse immo obscure nimis de qualitate aëris suos subducebant calculos. Neque vero id mirum videri poterit, quum ad curatarum experientiarum defectum imaginationibus & phantasmatibus compensare homines soleant. Tantopere igitur, dum ad curatæ observationes meteorologicæ posthaberentur, etiam eruditos latuit aëris nostri natura, ut illum corporum ex numero omnino emissse videantur haud pauci. Alii vero eundem ob defectum alia, & his haud raro contraria ratione, in veritatem injuriosas phænomenorum meteoricorum explicaciones commenti sunt. Atque hinc esse videtur, quod in extremis oppositis sententias non divisorum modo, sed eorundem etiam philosophorum sa- pissime versari, positivamque levitatem, una cum plenitudine exacta, in scriptis antiquorum non paucorum physicorum, æque morose simul defendi videoas. Neque aliunde, nisi ex observationum meteorologicarum incuria, originem duxisse videntur multa alia absona commenta, quibus olim scientia physica obnoxia fuerat, quæ vero tamen in orbe tum temporis eruditio observationum jejuno non modo avide recepta, sed etiam haud raro obstinate defensa sunt. Præjudicata autem ignorantiam rerum atmosphæricarum quantam existere necessum est, dum posthabentur observationes laudatæ, dilucide probat veterum astro-meteorologia, tantopere quondam æstimata, ut ad ejus mystarum minas orbis non modo rudis, sed etiam maximam partem eruditus, pavidus tremeret. Quamvis autem, vera astronomica scientia emergente, a dignitate astro-meteorologicæ sensim haud parum detraheretur, omnino tamen a dignitatis, quem eoncenderat, gradu deturbari non potuit, antequam *Keplerus* & post eum alii meteororum

rum atque astrorum observationes inter se contulissent. Quo demum facto falsitatem veteris præjudicariæ atque nugatoriaæ opinionis optimo cuique persuaserunt. Atque satis habere coacti sunt astrologi, quod præter solem, cuius efficaciam certitudo in aprico est, lunari sideri soli forte aliquantillus in atmosphærā concederetur influxus; meteorologi autem a præjudiciorum servitute in libertatem vindicati suæ ditionis phænomenorum caussas veriores a fontibus genuinis derivarent.

S. XII.

Neque solum illud, quod servire desierit meteorologia, observationibus acceptum refert, verum ipsam etiam vitam, ut ita dicere liceat, his ipsis jam antea debuerat, debet vero etiam ultra sui sustentationem. Nihil enim est in tota scientia atmosphærica, quod observationum beneficio investigatum non sit. Quis olim credidisset, futurum, ut aliquando de gravitate materiae atmosphærice cogitaturi forent mortales? Multo vero etiam minus, ut determinare integræ atmosphæræ pondus, & limites ejus querere auderet quispiam. Certe deliri notam pro præmio reportaturum fuisse illum, qui aëro Scholastico tale aliquid absque rationibus per quam maxime convinentibus & cuivis planissimis in vulgus prodere ausus fuisset, ex iis, quæ Pascalii ceterisque acciderunt, haud sine ratione conjicimus. Quod præterea satis etiam inde constat, quod ad celebre illud in horto Florentino phænomenon maximi nominis philosophi attoniti obstu-puerint. Quod si vero tam alte latuit gravitas materiae atmosphærice, quantopere non latuisse magis putandæ sunt elasticitas & reliquæ proprietates, per quas sensus nostros tanta urgere violentia communiter haud solet.

Per

Per observationes autem meteorologicas non modo gravitatem atmosphæræ cognitam atque determinatam habemus; sed eductus quoque est *Pascalius*, gravitatem ejus in majori altitudine a terra decrescere. Neque ita multo post *Mariottus*, observato elasticō aēris nisu, densitates incumbenti ponderi proportionales statuit, atque observationibus nixus, demonstravit. Ex quibus observatis aliqua tandem nostra esse cœpit de his rebus scientia. Quod si vero, ob reprehensam majorem elasticitatem, in locis altioribus, quam ex regula Mariottiana sequitur, theoria virium centrifugalium in subsidium vocata fuerit, calorisque & frigoris in quavis altitudine, aliarumque incidentium circumstantiarum adcurata haberi aliquando possit ratio, dubium non est, quin observationum meteorologicarum beneficio media saltim tam altitudinis atmosphæræ, quam densitatum in quavis altitudine ratio certa cognosci queat. Certius autem ex iisdem observationibus interiorem atmosphæræ naturam & imprimis originem invenimus materiæ illius heterogeneæ, quæ in alto circa terram pensilis est. Ita ut neque illam atmosphæræ domesticam statuamus, neque tamen ad aquarum supracœlestium commenta confugere necessum habeamus. Unde neque magnopere eos moramur philosophos, qui aërem nihil nisi aquarum vapores esse, olim crediderunt. Tantum enim in doctrina de effluviis versati sunt jam meteorologi, ut non modo quod adscendant ex quibusque corporibus sciamus; sed etiam quantum quævis corpora, & quod magis est, quantum integra maria vaporum emittant, ad mensuras determinare queamus. Et quamvis theoriam adscensionis effluviorum exacte certam non dum consecuti simus, illam tamen ab observationibus exspectamus. Sed etiam, qua ratione redeant hi in

D

altum

altum emisi coloni, observationes monstrarunt. Et quamvis evaporationum quantitas quantitatem aquæ per pluviam redeuntis ut plurimum superet, quemadmodum Ultrajecti 24 pollices esse solet aqua pluvia annua, evaporatio vero annuatim 29 pollices; non solas tamen pluvias materiam evaporatam, multo vero minus in eadem, unde adscenderunt, loca referre, ab iisdem observationibus edocti novimus.

§. XIII.

Ipsa vero quoque, quæ, dum in alto versatur, peregrina illa materies producit phænomena, haud plane hospitum vel ignorantium more amplius admiramur. Et quæ adhuc latent, observationum beneficio olim patere speramus. Sic de rore & pruina, nebulisque multa novimus; adhuc vero præcipue accurata nobis deest cognitio fatalis illius pruinae, quæ multis patriæ nostræ provinciæ annona spoliare solet. Neque ejus exactam notitiam aliunde, quam ex accuratis observationibus, sperare licet. Nubium quoque & naturam fluidam & altitudines tantum non sufficienter novimus, neque diversas facies admiramur. Neque circa pluviaæ aliorumque ejus generis phænomenorum theoriam omnino advenæ sumus. Pluvias saltim coloratas non amplius pro cruento, multo minus pro omniæ habemus. Neque salsaæ pluvias admiramur. Minime pura quoque quando & quibus locis sit aqua pluvia didicimus, postquam observavit *Boerhaavius*, aëre vel æstuante vel a ventis agitato, inque locis maxime humilibus & olentibus, itidemque in urbibus, impurissimam decidere. In vallibus pluere, cum ningat in montibus, debitiss observationibus institutis, etiam nos debere intelligimus. Futuras quoque pluvias ex barometro & aliis probabiliter conjicimus. Iridem quo cœli loco apparere oporteat, cognita solis supra

pra horizontem altitudine, absque errore determinamus. In fulminibus, tonitru atque fulgere etsi multa sint, quæ evoluta nondum habeamus, dudum tamen observationum magisterio edocti, neque lapides fulminares credimus, neque tonitruum strepitus ex casu nubium superiorum in inferiores derivamus. Sed potius, quoniam in iis locis, unde bituminosas, sulphureas, & plurim generum inflammabiles exhalationes adscendere probabile est, tonitrua fulmina atque fulgura frequentiora esse observavimus, ex materia aliqua inflammabili hæc phænomena oriri suspicamur. De cetero ansa nobis suspicandi subministrata est, futurum, ut quum aliquando electricitatis proprietas, cuius circa experimenta hoc ævo maximi nominis philosophos occupatos esse novimus, olim satius explorata fuerit, simul diligentes observatores aliquid inveniant, quod ad hoc phænomenon penitus intelligendum inservire possit. Reliqua meteora ignita pariter adcuratius, quam olim, cognita sunt. Præcipue vero commemorare attinet, superstitionem illam persuationem, quæ ad hæc usque tempora etiam in patria, saltim penes plebeculam ruderem, magno multorum consensu viguit. Creditum est, dari spiritus quosdam familiares (Para Fenni vocant) quorum ministerio patroni eorum vaccas vicinorum mulgere, sibique proventum butyri comparare solerent. Hæc inter aniles plane fabulas, ex visionibus imaginariis vel animi levitate ortas, multi referebant. Nuper vero observatum est, dæmones hos putativos ex specie ambulonum ignitorum (Svetice Lyft-Gubbar) esse. Quod meteoron, quum exiguum esse soleat, & ad stabula boum vagari, neque celerius quam homo currens moveatur, locum

D 2 super-

Superstitioni dedit. Illa vero, quæ anilibus fabulis dedita turba tela veneficorum in aëre vi dæmonis volantium (Moysæ dan Nuotet Fennice) vocant, nihil aliud esse, quam stellas cadentes, quarum phænomena ex materia inflammabili in atmosphæra accensa oriri vix dubium est, observationes optimo cuique jam dudum persaserunt. Atque multa, quæ de spectris vulgo referuntur, quæque præterentes circa cœmeteriz, patibula & alibi terrere solent, nihil aliud, nisi ambulones ejusmodi esse videntur. Quemadmodum ex observationibus etiam constat, an bulones in talibus locis sapienter apparere. Quum vero hoc modo pro meteoris agnita hæc & hujus generis plura sint, quæ olim aliud quidpiam esse putabantur; etiam vice versa, quædam, olim meteora credita, eorum in numero haberi desitum, observationibus lucem præferentibus, est. Animalcula scilicet phosphorica in aëre volitantia multos deceperant, ut eorum agmina pro meteoris luctentibus habuerint, donec observationes verum de his apparitionibus concessum nobis conciliarent. Auroram borealem, quæ olim quoque ex numero meteororum ignitorum nemine dubitate habeatur, nuperi quidam philosophi pro propagine luminis zodiacalis habendam esse volunt. Quumque, ceterum supra jam adduximus, magnetis declinationes ludibundi hujus luminis vibrationes sequi compertum sit, magna naturæ curiosos exspectatio cepit, experiundi, quid tandem hujus phænomeni observatio novi in amplificationem scientiæ naturæ detegere valeat. Tanta certe huic meteoro studio observatorum conciliari cœpit existimatio, ut, quamvis illud tanquam infaustum aliquod omen timere necessum non habemus, hodie tamen ejus historias Scriptor quidam penes naturæ peritos impune haud rideret (4). Neque eorum, quæ de ventis observata novimus, hodie augsti sunt limites. Sive enim

enim generales, sive statos, sive asseclas, sive etiam liberos spectare velis, longa jam est de his observationibus debita dicendorum series. Et sola eorum cognitio historica haud arctos intra terminos versatur. De caussis quoque ventorum in genere multa, & partim curiosa, novimus. Quod vero penitior rem etiam eorum scientiam nondum hauserimus, ideo nihil nisi ad curarum observationum justæ frequentia defectum incusamus. Constat enim præcipue liberorum ubivis locorum insignem esse solere varietatem. Neque etiam de frequentissimis ab una regione ad alium quendam terræ locum argumentari licere. Ita *Musschenbroekius* Ultrajecti observavit, ventos subsolanum & notapelioten ibidem rarissimos; quos tamen observationes evincunt esse Aboæ frequentissimos. In Satacundia septentrionali accepimus, favonium cum suis ad austrum atque boream declinationibus maxime vigere; tempore autem verno placidum austrum cum suis declinationibus frequentissimum esse; subsolanum cum suis rarissimum. Quod si itaque tantillo intervally, quod est inter Aboam & Satacundiam septentrionalem, tantopere variare soleat ventorum ratio, quam necessarium sit, vel inde videtur, ad veram & exactam ventorum theoriam comparandam, ut ubivis locorum exacte fiant ventorum observationes. Atque commune hoc ad solidos meteorologiæ progressus impedieidos vitium esse solet, ut atmosphæræ penes nos vicissitudines ex observationibus alibi locorum factis cum damno veritatis iubenter astimemus. Ita postquam annuæ evaporationis ex aqua rationem medianam ad 29 dig. Rhenlandicos determinasset *Sedilavus*, & alii itidem in Gallia atq; Batavia idem fere observassent, pariter penes nos semet rem habere putavimus; &, si differre in hac ratione aliquid suspicio unquam incidisset, minorem hic quam in Gallia credidissemus. Sed multo hæc alterius eventus probat. Annuæ enim evaporationes in patria maiores

jores esse Gallicis, observationes evincunt exatmoscopicæ.
 Atque mirandum juxta hæc illud est, quod, cum evaporatio
 tanta sit, aquæ tamen pluvia altitudo $\frac{1}{2}$ parte minor est,
 quam illis in locis, ubi evaporatio annua duplo fere minor
 deprehenditur. Et quid obstat, quo minus reliquorum phæno-
 menorum ratio atque etiam sæpen numero paradoxa existat?
 De cetero hæc quidem satis monstrant, frustra nosmet ex-
 terorum fidere observationibus, quum de inquilinis meteo-
 ris philosophari volumus. Quin potius, quemadmodum
 quævis regio sua alit aut saltim modifical meteora, ita suos
 quoque alere atque erudiare eandem oportere observatores
 ex his intelligitur.

(k) Auctor Todtenliste, qui libellus vulgo Hollbergio tribui solet,

S. XIV.

Maxima autem ex observationibus meteorologicis fu-
 tra esset utilitas, si olim harum occupationum bene-
 ficio, alia enim via non patet, ad certitudinem cir-
 ca præfigia tempestatum pervenire possemus. De veterum
 quorundam & præcipue Anaxogora præfigiis præter ea, quæ
 ex Plinio supra commemoravimus, Diogenes quoque Laertius
 refert hunc in modum: profectum quoque ajunt in Olympiam
 sereno. & lucente cælo, sedisse pellicea indutum ueste, quasi brevi
 eruptura pluvia, sive contigisse. Sed hanc scientiam præfa-
 giorum admodum profundam non fuisse suspicamur. Ca-
 ribarum insularum gentes laudat Langfordus, navarcha An-
 glus, quod procellas futuras decem vel duodecim diebus
 prædicere possint. Neque deesse solent, qui de tempesta-
 tum nütationibus etiam haud inepte divinare audent tam
 eruditæ, quam rudiores. Hi quidem nuda casuum similium
 collatione sua condere solent prognostica. Eruditi vero
 experientia suffulti, variis insuper artificiis meteora doma-
 nesse.

re adiutuntur, & longe sibi certiorem, quam hucdum accidit, meteorologiam querunt. Ea enim sibi exoptant prælagia, tamque fatidicas divinandi regulas, ut per eas ita de meteoris triumphare queant, atque jam magnam partem de sideribus triumpharunt Astronomi. Multa vero, ut ad hoc fastigium pervenire possit scientia meteorologica, superanda videntur obstacula. Videtur enim hæc de prælagiis certitudo scientiam ejusque phænomeni satis diffusam, vel unius saltim cum reliquis nexus notitiam, supponere. At multisaria meteorologi obruuntur varietate, quoniam & phænomena multa, & causæ eorum multo etiam forsitan plures sunt. Difficultatem vero hanc ex varietate magnopere saltim auget, si non vincit, illa, quæ ex corpusculorum meteororum subtilitate oritur. Qua sit, ut quamvis phænomena dum accident percipiamus, ipsam tamen eorum genesis & modum, quo data sint effectui, experiri perinde non possumus. Maxime vero etiam, quoniam theatrum, in quo peragitur fabula, in loco plerumque est inaccessibili. Exitus autem & clausula ejusque scena atmosphærica est phænomenon. Atque his pressam difficultatibus scientiam meteorologicam, quis non videt ægre posse emergere? Interim tamen nul'a desperandi meteorologiæ patronis ratio adest sufficiens. Difficultates enim, quamvis remoren tur optata illorum, eadem tamen penitus impedire minime possunt. Et tanto quidem minus desperandum erit, quanto magis extra controversiam est, imbreu, vel aliquod aliud meteoron, æque necessario evenire, atque evenire novimus ex suis causis eclipsin aliquam solis vel lunæ. Est namque necessitas urobiique Physica. Neque profundius in Democriti puto, quam ut extrahi possint, causas meteororum latere ex illis evidens esse videtur, quæ supra de muribus alpinis atque avibus, incommodates meteororum longe ante, quam usu veniunt, effugientibus attulimus. Num itaque probabile non est, vel num saltim contradictorium videtur, posse ingenium humatum vel excogitando vel impigne periclitando, etiam casu incidere in eam theoriam, per quam ad prælagia æque certa manuducamur, atque habere comperimus hæc animalia, quæ hoc in casu, per solum atmosphæræ influxum, falli dedidicisse vis quisquam dubitat. Quod si vero astronomorum sibi expertant trophæa meteorologiæ, erunt quoque illis astronomorum perferendi labores, Proportionali opus est & opera & patientia, & tantopere quidem in proportione majori, quanto minor spes effulget vota obtinendi, quantoque majori beneficio de toto genere humano, eorumque & de salute & œconomia, bene mereri illum, qui certitudinem hörum prælagiorum in liquidum deduxerit, certum est. Meteorologicæ autem observationes adhuc neque admodum diu, & parcii, quam pro rei vel dignitate vel necessitate, in usu fuerunt. Neque ire plane possumus incicias, observationes haec tenus institutas tanta præmia non promeruisse. Quam maxime itaque salubre videtur illud consilium, quod ad incrementa scientie meteorologicæ promovenda suppeditavit dum viveret,

etiam

etiam post fata Celsus, ut saltim quodvis quadratum in superficie terre, cuius latus 100 milliaribus Svecanis continketur, suum obtineat observatorem, qui diligenter singula phænomena singulasque atmosphæræ mutationes scrutaretur; singulorum vero observata demum inter se conseruentur. Quod si factum fuerit, sperat Vir Celeberr, neque nosmet desperare decet, olim futurum, ut ex pluribus observationibus inter se collatis eruantur tandem sanctanturque leges, quarum ex tenore in foro meteorologico infallibiliter responsa dari queant. Hæc respectu meteororum totius universi ratiocinatus ille est; sed respectu Patriæ nostra minor adhuc videtur, quam par est hic observatorum numerus & nostro quidem quantillo judicio saltim in maxima parte Finlandæ necessarium reputamus, ut in quavis fere parœcia aliquis his observationibus invigilat.

* * * * *

Nostrum vero est, o Cives, has tantas promereri lauros, hoc tantum reportare brabeum. Et ipsa natura nobis jus contulisse videtur ad invidendam aliis hujus tantæ inventionis gloriam. Nos & maribus & paludibus, nos saltibus atque campis planissimis vicini degimus. Nostrum alii summa Alpium iuga, valles profundas alii, alii ipsa terræ interiora inhabitant. Nostrum quidam ipso sub circulo arctico, quidam 12 fere gradus inde septenti vivunt. Nos caloris atque frigoris maximaæ vicissitudines, & iisdem locis, temporibus diversis, & eodem tempore diversis in locis urgent. Nostrum denique nonnulli atmosphæræ densissima, alii modice onerata, alii puriori premimur. Cui itaque genti præfigitorum meteorologicorum certitudinem majori jure debere oporteat posteros, videte! Agite igitur! Observationes meteorologicas diligenter curate! Manebit bellicosam gentem meteororum etiam sub jugum missorum & totius atmosphæræ subjugatae gloria, quam nobis & Alexander & Tamerlanes, & qui maximi fuere terrarum atque gentium debellatores, merito invidere debent. Neque gaza publica ad tantam militiam opus habemus; neque multo vel temporis vel opum nostrarum impedio. Uno alteroque imperiali omnis huc spectans apparatus comparati potest. Multi privatorum possent scientia; omnes vero opera Magni Iehovæ admirari in deliciis habemus. Et sacro quidem Ordini, cuius Veneranda membra per integrum Patriam ad oves Optimi Salvatoris pascendas diffusa sunt, quod hæc delectamenta imprimis placere & debeant & revera placeant, certi sumus, quodque hanc tantam universi gentis gloriam, hanc tantam generis humani prærogativam, horis suis subsecivis, dum animum ab occupationibus gravissimi munetis pro laetitudine astuantem refrigerare volunt, cura sibi cordique sint habituri. Maxime cum hæc occupationes nihil fere molestias, delectationis autem atque vere voluptatis plurimum secundum ferant, animosque ab operum Summi Numinis contemplatione, ad placitorum ejusdem penititationem atque obsequium eentes & redeuntes, ad ipsa officia munia obeunda reddant alacriores.

VALETE!